

Płock - zieleńce i promenady publiczne. (Nowowiejski 1917)

W ostatniej ćwierci XIX w. rynek stary zamieniono na skwer, rynek kanoniczny również, spadek góry od Wisły urządzono w tarasy, porosłe ligustrem, zabezpieczającym od śbrywania się stoków. Brzegiem góry ponad Wisłą, od teatru poczawszy, przez dawny ogród biskupi i dalej przez posiadłość katedry urządzone zostały staraniem gubernatora Tokstoja szerokie aleje spacerowe, z których widok rozciąga się na drugą stronę Wisły, aż do lasów, o 4 wiorsty odległych. Do każdego prawie domu w mieście należał ogródek, tak iż miasto zdawało się tonąć w zieleni.